

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010510
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2219010510.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému Q. U., nar. dňa XX.XX.XXXX v M. K., trvale bytom N., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10.07.2019, č. k. 1T/84/2019-50, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Q. U., nar. XX.XX.XXXX v M. K., trvale bytom N., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10.07.2019, č. k. 1T/84/2019-50 bol obžalovaný Q. U. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 15.20h dňa 15.12.2018 v meste N. na ulici N., okres Dunajská Streda v obytnom dome so súpisným číslom XXX/XX v byte č. X na prízemí napadol svoju družku E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., okres Dunajská Streda, za prítomnosti svedka A. E. a maloletých detí R.F., rok narodenia XXXX a S.F., rok narodenia XXXX tým spôsobom, že po predchádzajúcej slovnej hádke pristúpil k nej, opakovane štyri krát ju otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, následne ju oboma rukami chytil pod krk, zdvihol ju

nad zem a začal ju škrtiť, pričom ju opakovane nekontrolovane hádzal celým telom na podlahu, avšak v ďalšom pokračovaní v útoku sa mu poškodená snažila zabrániť tým, že ho najprv udierala do oblasti hlavy naberačkou, ktorú pri škrtení nahmatala vedľa seba na zemi, pričom keď sa jej naberačka v ruke zlomila a útok podozrivého napriek tomu neodvrátila, nakoľko ten pokračoval v udieraní do jej tváre a v jej škrtení, vzala do ruky kuchynský nôž dĺžkou čepele 13.5cm, ktorý takisto nahmatala vedľa seba na zemi a aktívnym bránením prekonala jeho útok tým, že s kuchynským nožom útočníka bodla do ľavého ramena, porezala ho na ľavej strane hrudníka a bodla ho do oblastí zadnej časti hrudníka, v dôsledku čoho útočník upustil od ďalšieho útoku, čím poškodenej spôsobil odreniny na pravej strane brucha, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie, avšak v prípade, že by v konaní pokračoval, jej mohol vzhľadom na jeho intenzitu spôsobiť zranenia s dobou liečenia a sťažiením obvyklého spôsobu života nad 7 dní.

Za to obžalovanému Q. U. okresný súd uložil podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 36 písm. l) a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu najmä v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej E. R., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlika uvedenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa táto osoba zdržiava alebo navštevuje.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný (oproti prípravnému konaniu, kde popieral napadnutie poškodenej tak ako je to opísané v skutkovej vete) po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ľutuje svojho konania. Kladne zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Jeho vyhlásenie prokurátor navrhol prijať a ešte predtým ako sa okresný súd uzniesol obžalovaného poučil v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, že jeho vyhlásenie je neodvolateľné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd I. stupňa zväžil vyhlásenie obžalovaného v rámci hlavného pojednávania v zmysle § 269 a iba oboznámil pripojené priestupkové spisy, odpis Registra trestov, z ktorých zistil, že obžalovaný bol doteraz 3-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 1T/41/2015 pre prečin podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona a mal uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 3 roky, pričom skúšobná doba sa skončila dňa 03.12.2018.

Okresný súd pri výmere výšky a druhu trestu zväžil okolnosti prípadu, že došlo medzi obžalovaným a poškodenou k vzájomnej hádke najmä z dôvodu jeho opitosti, prihliadol aj na tú okolnosť, že v podstate poškodená sa len ťažko ubránila jeho fyzickým útokom poranením obžalovaného s nožom v ruke, pričom ale predtým obžalovaný aj podľa vyjadrenia svedka E. ju bezdôvodne napadol, zväžil aj zdravotný stav obžalovaného ako aj tú okolnosť, že uvedeného skutku sa dopustil už nie počas výkonu skúšobnej doby, dospel teda k záveru, že uložený podmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, keďže prevládali priťažujúce okolnosti, a to, že sa dopustil viacerých trestných činov a už bol v minulosti odsúdený a súd I. stupňa mohol vyhodnotiť iba jednu poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie sa obžalovaného, postačí na jeho nápravu a prevýchovu aj uloženie dlhšej skúšobnej doby a uloženie primeranej povinnosti nepribližovať sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 10.07.2019 odvolanie prokurátor, a to čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil podaním zo dňa 30.07.2019, doručeným okresnému súdu dňa 31.07.2019, v ktorom namietal, že trest uložený rozsudkom súdu I. stupňa považoval za neprimerane mierny. Súd poukázal na jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní sa obžalovaného (§ 36 písm. l) Trestného zákona), taktiež poukázal na dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), m) Trestného zákona), avšak nebral do úvahy posledné odsúdenie obžalovaného a to z dôvodu, že sa skutku dopustil po uplynutí skúšobnej doby tohto odsúdenia. Má za to, že súd by mal pri rozhodovaní o druhu a výške trestu u opakovane súdne trestaných osôb represiu skôr postupne sprísňovať, ako ju zmierňovať. Súd nevzal do úvahy aj ďalšiu veľmi podstatnú okolnosť, a to tú, že obvinený bol dňa 31.08.2015 odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava sp. zn. 1T/41/15 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil práve voči poškodenej E. R.. Zároveň bolo uvedeným trestným rozkazom obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie, ale je zrejmé, že liečeniu sa nepodrobil, nakoľko naďalej

požíval alkoholické nápoje, v dôsledku ktorých sa agresivita jeho správania stupňovala. Skúšobná doba tohto odsúdenia uplynula dňa 03.12.2018 a už dňa 15.12.2018 sa obžalovaný opätovne dopustil násilného činu voči svojej družke. Obžalovanému nemohol byť uložený podmienený trest odňatia slobody, nakoľko je zrejmé, že na uloženie takéhoto trestu s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a možnosť jeho nápravy neexistovali zákonné podmienky. Podľa názoru prokurátora súd pochybil aj tým, že popri uložení podmieneného trestu odňatia slobody uložil obžalovanému primerané obmedzenie spočívajúce v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej, čo je absolútne zmatečné, nakoľko majú obžalovaný s poškodenou spoločne dve maloleté deti, pričom pri styku a starostlivosti o maloleté deti poškodená s obvineným musí zrejme prísť do kontaktu a musí sa k nej resp. k jej obydlíu priblížiť zrejme aj na menšiu ako 5 metrovú vzdialenosť. Preto navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného nepodmienečného trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby pre obžalovaného Q. U..

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný, obhajkyňa obžalovaného a poškodená. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrvala na písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 30.07.2019. Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že pokiaľ ide o odvolanie prokuratúry, navrhuje napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Trestného poriadku zrušiť v celom rozsahu. Poukázala na to, že jej klient učinil vyhlásenie len kvôli tomu, že jeho deti boli v krízovom centre, a preto okresný súd nemal prijať jeho vyhlásenie, poukazuje tiež na nesprávnu právnu kvalifikáciu, keďže byť nie je verejne prístupným miestom, rovnako tak nebol preukázaný úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenej škodu. Ďalej poukázala tiež na to, že obžalovaný utrpel zranenia, pričom však išlo o zranenia útočné a na to, že poškodená svoje výpovede neustále menila. Poškodená navrhla odvolaniu prokuratúry vyhovieť, pretože obžalovaný požíval alkohol i drogy, zažila s ním bitky a musela pred ním utekať. Obžalovaný pred krajským súdom oľutoval čo sa stalo, a podľa neho mu nebolo všetko preukázané, ide mu o deti a chce sa znovu zaradiť do normálneho života.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - prokurátor, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresný súd Dunajská Streda zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd v napadnutom rozsudku však pri ukladaní trestu pochybil, keď aplikoval § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obžalovanému tak výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil, pričom mu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 31.08.2015, sp. zn. 1T/41/2015, právoplatným dňa 02.12.2015 bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Skúšobná doba tohto odsúdenia uplynula dňa 03.12.2018. Už dňa 15.12.2018

sa obžalovaný opäť dopustil násilného trestného činu voči svojej družke, teda možno skonštatovať, že predchádzajúce podmieňné odsúdenie nemalo požadovaný výchovný účinok na obžalovaného.

Obžalovaný spáchal dva trestné činy, preto mu odvolací súd uložil v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V tomto prípade boli dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, preto je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich, a z toho vyplýva, že najprísnejšie trestný je práve prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 1 roka až do 3 rokov.

Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. V danom prípade existovala 1 poľahčujúca okolnosť a 2 priťažujúce okolnosti, teda keďže podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona prevažoval pomer priťažujúcich okolností, zvýšila sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody v rozsahu od 1 roka a 8 mesiacov až do 3 rokov.

Nepodmienený trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 2 rokov vzhľadom na zásady uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obžalovaného tunajší súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd sa nevenoval námietkam obhajoby prednesených na verejnom zasadnutí, pretože smerovali do výroku o vine, ktorý nebolo možné napadnúť odvolaním, keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládol za vinu a súd I. stupňa jeho vyhlásenie na návrh prokurátora prijal (výrok o vine obžalovaný sám ani v zákonnej lehote odvolaním nenapadol).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.